

smør medfører en stor Fare for det naturlige Smør. I det Hele taget er det min Opfattelse, at al Produktion maa kunne taale Konkurrence. Enhver Produktion, der ikke kan det, men kun kan eksistere ved Beskyttelse, er en unaturlig Produktion, og Beskyttelsen vil altid blive til Begunstigelse for Enkelte — de være flere eller færre — paa de Dvriges Bekostning. Dette Lovforslag, der gaar ud paa intet Mindre end et absolut Forbud mod Tilvirkning af Kunstsmør, vil etablere en Beskyttelse for naturligt Smør, med Fordel for dem, som tilvirke det, og til Bekostning for alle dem, der skulle bruge det. Med Hensyn til, hvad der kan gøres for at værne det engelske Marked mod, at Kunstsmør skal trænge sig ind under Navn af dansk Smør, skal jeg ikke udtale mig. Flere ærede Medlemmer have allerede udtalt sig derom. Jeg har ikke nogen bestemt Mening om, hvad der i den Henseende er det Bedste; men jeg haaber, at Udvalget vil finde det Bedste, som i saa Henseende lader sig finde. Med Hensyn til § 11 vil jeg endnu blot tillade mig en Bemærkning. Der staar i denne Paragraf, at enhver Angiver faar $\frac{1}{3}$ af de konfiskerede Varer. Det kan maaske være praktisk, men jeg er af Princip imod dette præmierede Angiveri. Det er noget stegt Noget, finder jeg. Det er anvendt i andre Forhold, det er jeg ikke ubekendt med, og det er ogsaa muligt, at det kan være af Betydning i dette Forhold at fastholde det, men der maatte da efter min Opfattelse være en Bestemmelse, om hvilken Straf der kan ramme enhver falsk Angivelse; thi det er ikke uden Betydning, at en Handlende bliver falskelig angivet. Selv om det findes, at han er ustyrlig og uretfærdig angivet, maa han overfor sine Kunder staa som den, paa hvem den offentlige Mistanke er falden. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, da som sagt andre Talere i det Væsentlige have udtalt, hvad jeg havde tænkt at sige.

B. Holm: At dette Lovforslag er kommet frem her i Thinget, kan vist ikke forundre Nogen; thi det er en bekendt Sag, at man i en Række Aar fra Smørproducenternes Side har anket over Produktionen af Kunstsmør. Jeg kunde desuagtet gjerne have fravalget Ordet, naar det ikke var forekommet mig, at de, der hovedsagelig have ført Ordet i Dag, ere Folk, der ikke producere Smør, hvorimod man næsten ikke har hørt Noget fra de Producenteres Side. Jeg skal fatte mig kort, og da først sige, at hvis man kan bevise mig, at man ved Hjælp af denne Lov vil være i Stand til at faae højere

Priser i England for vort gode Smør, end man kan faae for Tiden, skal jeg være med til at gaa meget vidt, men saa længe der fra andre Lande indføres kunstigt Smør til England og det i langt, langt større Omfang end det gøres herfra, tror jeg ikke, at man med noget som helst Haab eller med Rette kan gaa ud fra, at det vil blive muligt at faae mere for Smørret efter Vedtagelsen af dette Lovforslag end ellers. Det er den ene Side af Sagen, den anden er den, at vi skulle vel ikke staa her alene som Repræsentanter for Producenterne. Den Maade, hvorpaa Smørproduktionen nu drives, er ikke den samme som for en halv Snes Aar siden. Det bliver nemlig mere og mere almindeligt næsten i alle Byer og Sogne, at den enkelte Mand ikke driver Smørproduktion for sig selv alene, men flere i Forening for derved at producere saa godt Smør som muligt og faae de bedste Kunder paa det engelske Marked. Derfor siger jeg, at vi have mere end een Side af Sagen at se hen til, naar vi skulle overveie dette Spørgsmaal, mere end Producenternes Stilling, nemlig ogsaa Konsumenternes. Jeg veed ikke, om jeg nogenstunde har smagt Kunstsmør; det kan gjerne være, og de Allerfleste af os have maaske spist Kunstsmør uden at vide det, men efter hvad man hører rundt om, skal Kunstsmør jo i de fleste Tilfælde være ligesaa behageligt at spise som Natursmør, og derfor siger jeg, at jeg vil ikke være med til at gaa saa vidt som dette Lovforslag tilsigter, thi hvis det vedtoges, er det ensbetydende ved at forbyde Produktionen af Kunstsmør i vort eget Land, medens vi alligevel beholde Konkurrencen med Kunstsmør i England. Det er det Facit, jeg er kommen til ved at gennemse Lovforslaget. Endvidere vil jeg sige, at det ikke alene er Kunstsmør, der kan være farligt for os, men det er ogsaa Indførelsen af fremmed Smør, navnlig norsk og svenskt Smør, som kommer til Frederikshavn og der bliver omæltet osv., og saa gaar her fra Danmark under danske Mærker. Det er et Spørgsmaal, om dette Smør ikke er daarliger end Kunstsmør, og maaske endog i højere Grad end Kunstsmør ned sætter det danske Smør. Jeg siger for mit Vedkommende, at man maa træffe saa strænge Forholdsregler som muligt, for at Kunstsmør ikke skal udgive sig for at være Andet end, hvad det er; det kan jeg være med til, men et Forbud mod Fabrication af Kunstsmør her i Landet, saa længe man i andre Lande har Lov til at fabricere det, kan jeg ikke være med til, og jeg kan ikke se rettere, end at Bestemmelserne i §§ 6 og 7 ere det Samme som et Forbud. Det nytter ikke, at det ærede Medlem for Weise Amts 6te Valgtreds (Noed)